

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

حجی

سید عالم و سید عالم

سید عالم و سید عالم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منظومه خطبه غدیر

نویسنده:

مینا باهنر

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	منظومه خطبه غدیر
۷	مشخصات کتاب
۷	متن فراز ۱
۷	شعر
۸	متن فراز ۲
۹	شعر
۹	متن فراز ۳
۱۰	شعر
۱۱	متن فراز ۴
۱۱	شعر
۱۲	متن فراز ۵
۱۲	شعر
۱۳	متن فراز ۶
۱۴	شعر
۱۵	متن فراز ۷
۱۵	شعر
۱۶	متن فراز ۸
۱۷	شعر
۱۸	متن فراز ۹
۱۸	شعر
۱۹	متن فراز ۱۰
۲۰	شعر
۲۱	متن فراز ۱۱

۲۱	شعر
۲۲	متن فراز ۱۲
۲۳	شعر
۲۴	متن فراز ۱۳
۲۵	شعر
۲۵	متن فراز ۱۴
۲۶	شعر
۲۷	متن فراز ۱۵
۲۸	شعر
۲۹	متن فراز ۱۶
۲۹	شعر
۳۰	متن فراز ۱۷
۳۱	شعر
۳۲	متن فراز ۱۸
۳۲	شعر
۳۳	متن فراز ۱۹
۳۴	شعر
۳۴	متن فراز ۲۰
۳۵	شعر
۳۵	متن فراز ۲۱
۳۶	شعر
۳۷	متن فراز ۲۲
۳۸	شعر
۴۰	درباره مرکز

مشخصات کتاب

منظومه خطبه غدیر

شاعره: مینا باهنر

ناشر دیجیتال: موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

خیراندیش دیجیتال: جناب آقای سید علی بحرینی به نیابت از مرحومه حاجیه خانم کسایی_گروه هم پیمانان موعود غدیر.

متن فراز 1

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحِيدِهِ وَدَنَا فِي تَقَرُّدِهِ وَجَلَّ فِي سُلْطَانِهِ وَعَظَمَ فِي أَرْكَانِهِ، وَأَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَهُوَ فِي مَكَانِهِ وَقَهَرَ جَمِيعَ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ وَبُرْهَانِهِ حَمِيدًا لَمْ يَزَلْ، مَحْمُودًا لَا يَزَالُ (وَ مَجِيدًا لَا يَزُولُ، وَ مُبْدِنًا وَ مُعِيدًا وَ كُلُّ أَمْرٍ إِلَيْهِ يُعُودُ). بَارِئُ الْمَسْمُوكَاتِ وَ دَاجِي الْمَدْحُورَاتِ وَ جَبَّارُ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ، قُدُوسٌ سُبُوحٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ، مُتَفَضِّلٌ عَلَيَّ جَمِيعٍ مَنْ بَرَّاهُ، مُتَطَوِّلٌ عَلَيَّ جَمِيعٍ مَنْ أَنْشَأَهُ . يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ وَالْعُيُونُ لَا تَرَاهُ. كَرِيمٌ حَلِيمٌ ذُو أَنْاتٍ ، قَدْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ وَ مَنْ عَلَيْهِمْ بِنِعْمَتِهِ . لَا يَعْجَلُ بِإِنْتِقَامِهِ، وَلَا يَبَادِرُ إِلَيْهِمْ بِمَا اسَّ تَحَقُّوا مِنْ عَذَابِهِ

شعر

گفت پیغمبر سرآغاز سخن *** حمد ایزد در میان انجمن

حمد، مخصوص یگانه ایزدی *** دارد او در این توحید برتری

ص: 1

گر که در یکتایش والاتر است *** بوده نزدیک و نباشد دور دست

پس بزرگ و برترین، سلطان او *** ساختار محکمی، ارکان او

گر که در آن منظر علیا بود *** بر تمام خلقتش دانا بود

محکم و قرص و متین، برهان او *** چیره باشد بر جهان سلطان او

در همه آتی حمید است و مجید *** اوست مبدا، اوست پایان و معید

او سرآغاز است و پایان است او *** بازگردد هرچه آمد زو، به او

گرچه حکم او جهان را در بر است *** لطف او بر هرچه گویی برتر است

بیند او هر چشم، هر بیننده را *** زود می بخشد خطای بنده را

بر گناهان بردباری می کند *** بنده را با عفو یاری می کند

سایه ی رحمت فکنده بر جهان *** منت نعمت از او باشد عیان

بر گنه کاران از آن شاه تمام *** نیست تعجیلی به رسم انتقام

متن فراز 2

قَدَفِهِمُ السَّرَائِرَ وَعَلِمَ الضَّمَائِرَ، وَلَمْ تَخَفْ عَلَيْهِ الْمَكُونَاتُ وَلَا اسْتَبَهَتْ عَلَيْهِ الْخَفِيَّاتُ . لَهُ الْإِحَاطَةُ بِكُلِّ شَيْءٍ ، وَالغَلَبَةُ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ وَالْقُوَّةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَالْقُدْرَةُ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ وَلَيْسَ مِثْلَهُ شَيْءٌ . وَهُوَ مُنْشِئُ الشَّيْءِ حِينَ لَا شَيْءَ دَائِمٌ حَيٌّ وَقَائِمٌ بِالْفِسْطِ، لِإِلَهِ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ . جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ . لَا يَلْحَقُ أَحَدٌ وَصَفَهُ مِنْ مُعَايِنَةٍ، وَلَا يَجِدُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ مِنْ سِرِّ وَعِلَانِيَةٍ إِلَّا بِمَادَلٍّ عَزَّوَجَلَّ عَلَي نَفْسِهِ . وَأَشْهَدُ أَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي مَلَأَ الدَّهْرَ قُدْسَهُ، وَالَّذِي يَغْشَى الْأَبَدَ نُورَهُ، وَالَّذِي يَنْفِذُ أَمْرَهُ بِالْمُشَاوَرَةِ مُشِيرٍ وَلَا مَعَهُ

شَرِيكَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا يِعَاوَنُ فِي تَدْبِيرِهِ . صَوَّرَ مَا ابْتَدَعَ عَلَيَّ غَيْرِ مِثَالٍ ، وَ خَلَقَ مَا خَلَقَ بِلا مَعُونَةٍ مِنْ أَحَدٍ وَلَا تَكْلُفٍ وَلَا اِحْتِيَالٍ

شعر

رازهای خفته را داناست او *** باطن هر چیز را بیناست او

قدرتش بر کل عالم جاری است *** بی شریک و بی حد و بی ثانی است

او پدید آورد ، از کتم عدم *** زندگی جاریست از او دم به دم

دیدگان از دیدنش عاجز ، ولی *** کل عالم در مصافش منجلی

وصف او بر چشم و بر دیدن، محال *** آفرینش، آیتی بر شرح حال

پس گواهم زان که شد بی شک از او *** عالمی با نور قدسی روبرو

نه شریکی در صف تقدیر او *** نه کسی را یار در تدبیر او

هیچ رنجی در ره خلقت ندید *** این جهان از لطف او آمد پدید

متن فراز 3

أَنْشَأَهَا فَكَانَتْ وَ بَرَّأَهَا فَبَانَتْ . فَهُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُتَّقِنُ الصَّنْعَةَ ، الْحَسَنُ الصَّنِيعَةَ ، الْعَدْلُ الَّذِي لَا يُجُورُ ، وَالْأَكْرَمُ الَّذِي تَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأُمُورُ . وَأَشَدُّ هَدًى أَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ ، وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ ، وَاسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ ، وَخَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ . مَلِكُ الْأَمْلاَكِ وَ مُفْلِكُ الْأَفْلاَكِ وَ مُسَخِّرُ السَّمْسِ وَالْقَمَرِ ، كُلُّ يَجْرِي لِأَجْلِ مُسَمِّي . يَكْوِرُ اللَّيْلَ عَلَيَّ النَّهَارِ وَيَكْوِرُ النَّهَارَ عَلَيَّ اللَّيْلِ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا . قَاصِمٌ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ مُهْلِكٌ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ . لَمْ يَكُنْ لَهُ صِدٌّ وَلَا مَعَهُ نِدٌّ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ . إِلَهٌ

ص: 3

وَاحِدٌ وَرَبُّ مَا جِدَّ بِشَاءَ فَيَمْضِي ، وَيُرِيدُ فَيَقْضِي ، وَيَعْلَمُ فَيَحْصِي ، وَيَمِيتُ وَيُحْيِي ، وَيَفْقِرُ وَيَغْنِي ، وَيَضْحَكُ وَيَبْكِي ، (وَيُدْنِي وَيُقْصِي)
وَيَمْنَعُ وَيُعْطِي ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلِيٌّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ .

شعر

آفرید او خلقت از کتم عدم *** پس بر آن پوشاند هستی دم به دم

خلقتی نیکو و کاری استوار *** عدل او باشد در عالم ، برقرار

ظلم، دور از ساکنان کوی اوست *** بازگشت هر چه باشد سوی اوست

پس شهادت می دهم بر عزتش *** آفرینش در پناه قدرتش

مالک هستی و رام او جهان *** خالق هر چیز پیدا و نهان

ماه و خورشید و فلک گردان شدند *** با تذلل گوش بر فرمان شدند

روز و شب با اذن او در گردش است *** نیست گردد هر که او را سرکش است

نه کسی را زاده، نی زاییده است *** او لطیف و قادر نادیده است

او الهی بی نیاز و واحد او *** کردگاری باشکوه و ماجد او

هم بمیراند همو جان می دهد *** گاه می گیرد زکف ، گاه نان می دهد

اوست می خندانند ، او گریان کند *** گاه ببخشد ، گاه در حرمان کند

او که بر هر چیز دانا بوده است *** بر همه عالم توانا بوده است

بی نیاز از هر چه در دنیاست او *** بی ضد و مثل است و بی همتاست او

روز و شب را از پی هم می برد *** از ره غفران گناهان می خرد

متن فراز 4

مُسْتَجِيبُ الدُّعَاءِ وَمُجْزِلُ الْعَطَاءِ، مُخَصِّصِي الْأَنْفَاسِ وَرَبُّ الْحِجَّةِ وَالنَّاسِ، الَّذِي لَا يَشُدُّ كُلُّ عَلَيْهِ شَيْءٌ، وَلَا يَضْحَرُهُ صَّ رَاخُ الْمُسْتَصَدِّ رِخِينِ
وَلَا يَبْرُمُهُ إِحْلَاحُ الْمُلْحِحِينَ. الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ، وَالْمُؤَفِّقُ لِلْمُفْلِحِينَ، وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَرَبُّ الْعَالَمِينَ. الَّذِي اسَّ تَحَقَّقَ مِنْ كُلِّ مَنْ خَلَقَ أَنْ
يَشُدُّ كَرَهُ وَيَحْمَدُهُ (عَلِي كُلِّ حَالٍ) أَحْمَدُهُ كَثِيراً وَأَشُدُّ كَرَهُ دَائِماً عَلَي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ، وَأَوْمِنُ بِهِ وَبِمَلَانِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ. أَسْمَعُ
لَا مَرِهِ وَأَطِيعُ وَأُبَادِرُ إِلَي كُلِّ مَا يَرْضَاهُ وَأَسْتَسَلِمُ لِمَاقِضَاهُ، رَغْبَةً فِي طَاعَتِهِ وَخَوْفاً مِنْ عِقُوبَتِهِ، لِأَنَّهُ اللهُ الَّذِي لَا يُؤْمَنُ مَكْرَهُ وَلَا يَخَافُ جَوْرَهُ.
وَأَقْرَبُهُ عَلَي نَفْسِي بِالْعُبُودِيَّةِ وَأَشَدُّ هُدًى لَهُ بِالرُّبُوبِيَّةِ، وَأَوْدِي مَا أَوْحَى بِهِ إِلَي حَذِراً مِنْ أَنْ لَا أَفْعَلَ فَتَحِلَّ بِي مِنْهُ فَارِعَةً لَا يَدْفَعُهَا عَنِّي أَحَدٌ وَإِنْ
عَظُمَتْ حِيلَتُهُ وَصَفَتْ خُلَّتُهُ - لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

شعر

او اجابت می کند هر دم دعا *** تا ببخشد زان دعا، گنج عطا

نیست از او مخفتی جان و عدد *** می رساند انس و جن را او مدد

خسته از درخواستهای بنده نیست *** هیچ کس را همچو او بخشنده نیست

رستگاران را عنایت می کند *** دادخواهان را حمایت می کند

اوست مولای تمام مومنین *** خالق و پروردگار عالمین

گوش بر فرمان او، فرمانبرم *** بنده ام، تنها از او فرمان برم

ص: 5

حمد می گویم خدا را مستمر *** شکر او در هر گرفتاری، خطر

اهل ایمانم به غیب و اولیاء *** بر ملائک، بر کتاب انبیاء

از اطاعت در دلم نور رجا *** گرچه ترسانم ز مکرش در خفا

دارم اقراری به رسم بندگی *** اوست شاهد بر ممات و زندگی

متن فراز 5

- لَآئِهٖ فَدَاعَلَمَنِي أَنِّي إِن لَّمْ أَبْلُغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيَّ (فِي حَقِّ عَلِيٍّ) فَمَا بَلَّغْتُ رِسَالَتَهُ، وَقَدْ صَدَّ جَنِّ لِي تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْعِصْمَةَ (مِنَ النَّاسِ) وَهُوَ اللَّهُ الْكَافِي الْكَرِيمُ فَأَوْحَى إِلَيَّ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ» - فِي عَلِيٍّ يَعْنِي فِي الْخِلَافَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتُ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ). مَعَاشِرَ النَّاسِ، مَا قَصَّرْتُ فِي تَبْلِيغِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيَّ، وَأَنَا أُبَيِّنُ لَكُمْ سَبَبَ هَذِهِ الْآيَةِ: إِنَّ جِبْرِيْلَ هَبَطَ إِلَيَّ مِرَارًا ثَلَاثًا يَأْمُرُنِي عَنِ السَّلَامِ رَبِّي - وَهُوَ السَّلَامُ - أَنْ أَقُومَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأُعَلِّمَ كُلَّ أَبْيَضٍ وَأَسْوَدٍ: أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَوَصِيْبِي وَخَلِيفَتِي (عَلِيٌّ أُمَّتِي) وَالْإِمَامُ مِنْ بَعْدِي، الَّذِي مَحَلُّهُ مِنِّي مَحَلُّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَأَنْبِيِّ بَعْدِي وَهُوَ وَلِيكُمْ بَعْدَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَيَّ بِذَلِكَ آيَةً مِنْ كِتَابِهِ (هِيَ): (إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ)، وَعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي أَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَهُوَ رَاكِعٌ يَرِيدُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي كُلِّ حَالٍ.

شعر

امر فرموده مرا پروردگار *** این رسالت را به فرجامش درآ

گر نگویی آنچه را گفتم بگو *** گر بترسی از ملامت، از عدو

ص: 6

نیستی ایمن عذابم را، بدان! *** کیست از مکرم رها و در امان؟
وحی بر من شد: تو را هان ای رسول! *** گو همان را که شده از حق، نزول
گر نگویی، این رسالت، ناتمام *** او تو را یاری رساند در پیام
ای جماعت! نزدتان هر آینه *** گفته ام حق بهرتان بی شائبه
حال گویم شان و حال آیه را *** چیست راز این کلام کبریا؟
در سه نوبت پیش من روح الامین *** با سلام، آورد پیغامی وزین
گفت از حق: ای نبی بر تو سلام! *** کن رسالت را در این عرصه تمام
در چنین جا، در حضور مرد و زن *** پرده برداری کن از سر سخن
این علی باشد وصی و یار من *** در تمام لحظه ها غمخوار من
همچو هارون است و موسای نبی *** امر گردیده ولایت بر علی
بعد از این باشد شما را پیشوا *** او ولی و رهبرست و مقتدا
من نگین جمله ی پیغمبران *** هان! علی باشد چراغ رهروان
گر رسالت با من اکنون ختم شد *** این ولایت تا قیامت حتم شد
گر نشانی خواهی ای اهل خشوع *** پس ولایت شد هویدا در رکوع
در نمازش گرچه با حق بود او *** امر او شد با زکاتش روبرو

متن فراز 6

ص: 7

وَسَأَلْتُ جَبْرِيْلَ أَنْ يَسَّ تَعْفِي لِي (السَّلَام) عَنْ تَبْلِيغِ ذَالِكِ إِلَيْكُمْ - أَيُّهَا النَّاسُ - لِعِلْمِي بِقِلَّةِ الْمُتَّقِينَ وَكَثْرَةِ الْمُنَافِقِينَ وَإِدْغَالِ اللَّائِمِينَ وَحِيلِ الْمُسَدِّ تَهْزِينِ بِالْإِسْلَامِ ، الَّذِينَ وَصَّاهُمْ اللهُ فِي كِتَابِهِ بِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ بِالسِّبْتِ نَتَّبِعُهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ، وَيَحْسَبُونَهُ هِينًا وَهُوَ عِنْدَ اللهِ عَظِيمٌ . وَكَثْرَةَ أَذَاهُمْ لِي غَيْرَ مَرَّةٍ حَتَّى سَمَوْنِي أَذْنًا وَزَعَمُوا أَنِّي كَذَالِكِ لِكُثْرَةِ مُلَازِمَتِهِ إِيَّيَ وَإِقْبَالِي عَلَيْهِ (وَ هَوَاهُ وَ قَبُولِهِ مِنِّي) حَتَّى أَنْزَلَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ فِي ذَالِكِ (وَ مِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَ يَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ ، قُلْ أَذُنٌ - (عَلِيَّ الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ أَذُنٌ) - خَيْرٌ لَكُمْ ، يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ) الْآيَةَ . وَلَوْ شِئْتُ أَنْ أُسَمِّيَ الْقَائِلِينَ بِذَالِكِ بِأَسْمَائِهِمْ لَسَمَّيْتُ وَأَنْ أُؤَمِّيَ إِلَيْهِمْ بِأَعْيَانِهِمْ لِأَوْمَاتٍ وَأَنْ أُدَلَّ عَلَيْهِمْ لَدَلَلْتُ ، وَلَكِنِّي وَاللَّهِ فِي أُمُورِهِمْ قَدْ تَكَرَّمْتُ كُلَّ ذَالِكِ لَا يَرْضَى اللهُ مِنِّي إِلَّا أَنْ أُبَلِّغَ مَا أَنْزَلَ اللهُ إِلَيَّ (فِي حَقِّ عَلِيٍّ) ، ثُمَّ تَلَا: (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ - فِي حَقِّ عَلِيٍّ - وَ أَنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ) .

شعر

گفتم: ای جبریل معذورم بدار! *** من ندارم قدرت این اختبار

یار کم ، دشمن بسی نامهربان *** نیستم ایمن ز رنج ناکسان

گفته حق در وصف ناکس این چنین: *** یار درظاهر، چو دشمن در کمین

گر زبانهاشان به حق در چرخش است *** قلبهاشان با حسد در گردش است

بارها بر من چشانیدند زهر *** در لباس دوستی کردند قهر

کارشان از حد چو بالاتر گرفت *** ماجرای 'گوش بودن' سر گرفت

با چه جرمی؟ مهربانی با علی *** او که صدقش بر همه عالم جلی

چشمه‌اشان چون به ناحق بسته بود *** گوشه‌اشان از شنیدن خسته بود

گفته در تایید آن حق اینچنین: *** گوش باشد لیک بر حرف متین

گر بخواهم، فاش گویم نامشان *** تا چونان خود تلخ گردد کامشان

باز بر آنها صبوری می‌کنم *** نامشان نابرده، دوری می‌کنم

بعد از این گویم شما را مردمان *** باز برگردیم بر سر نهان

من همان حرفی که خواهد حق، زخم *** تا نباشد دین او برگردنم

متن فراز 7

فَاعْلَمُوا مَعَاشِرَ النَّاسِ (ذَالِكِ فِيهِ وَأَفْهَمُوهُ وَعَلَّمُوا) أَنَّ اللَّهَ قَدْ نَصَبَ بِهِ لَكُمْ وَلِيًّا وَإِمَامًا فَرَضَ طَاعَتَهُ عَلَيَّ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَعَلَيَّ التَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ، وَعَلَيَّ الْبَادِي وَالْحَاضِرِ، وَعَلَيَّ الْعَجَمِيِّ وَالْعَرَبِيِّ، وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، وَعَلَيَّ الْأَبْيَضِ وَالْأَسْوَدِ، وَعَلَيَّ كُلِّ مُوَجِّدٍ . مَا ضِ حُكْمُهُ، جَازٍ قَوْلُهُ، نَافِذٌ أَمْرُهُ، مَلْعُونٌ مَنْ خَالَفَهُ، مَرْحُومٌ مَنْ تَبِعَهُ وَصَدَّقَهُ، فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِمَنْ سَمِعَ مِنْهُ وَأَطَاعَ لَهُ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُ آخِرُ مَقَامٍ أَقْوَمُهُ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ، فَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَاتَّقَادُوا لِأَمْرِ (اللَّهِ) رَبِّكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ هُوَ مَوْلَاكُمْ وَإِلَاهُكُمْ، ثُمَّ مِنْ دُونِهِ رَسُولُهُ وَرَبِّيهِ الْمُخَاطَبُ لَكُمْ، ثُمَّ مِنْ بَعْدِي عَلِيٌّ وَلِيكُمْ وَإِمَامُكُمْ بِأَمْرِ اللَّهِ رَبِّكُمْ، ثُمَّ الْإِمَامَةُ فِي ذُرِّيَّتِي مِنْ وَآلِدِهِ إِلَيَّ يَوْمَ تَلْقَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ .

شعر

پس بدانید ای گروه مردمان *** فهم سر آیه را با گوش جان

جمله انصار و مهاجر، تابعین *** امر بر هر مرد و زن از مسلمین

پیر و خرد و حاضر و غایب همه *** نیست خارج از دل این محکمه

لازم الاجراست امر حق، یقین *** هر که را دوری کند باشد لعین

آخرین حرف مرا در این مکان *** بشنوید ای همرهان با گوش جان

گفت حق را گفته ام بهر شما *** می سزد تسلیم بر امر خدا

او اله و رب و مولای شماست *** امر حق را پیروی کردن رواست

بعد از او امر رسولش مصطفی *** بعد از او جان شما و مرتضی

تا قیامت لحظه ی دیدار ما *** مستمر باشد ولایت بر شما

نسل در نسلش همه اهل ولا *** راهشان بر راه پر نور هدا

متن فراز 8

لَا حَلَالَ إِلَّا مَا أَحَلَّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَهُمْ، وَلَا حَرَامَ إِلَّا مَا حَرَّمَهُ اللَّهُ (عَلَيْكُمْ) وَرَسُولُهُ وَهُمْ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَرَفَنِي الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ وَأَنَا أَفْضَيْتُ
بِمَا عَلَّمَنِي رَبِّي مِنْ كِتَابِهِ وَحَلَالِهِ وَحَرَامِهِ إِلَيْهِ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، عَلِي (فَضْلًا لَوْه) . مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَقَدْ أَحْصَاهُ اللَّهُ فِي ، وَ كُلِّ عِلْمٍ عُلِّمْتُ فَقَدْ
أَحْصَيْتُهُ فِي إِمَامِ الْمُتَّقِينَ، وَمَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَقَدْ عَلَّمْتُهُ عَلِيًّا، وَهُوَ الْإِمَامُ الْمُبِينُ (الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي سُورَةِ بَس: (وَ كُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامِ
مُبِينٍ) . مَعَاشِرَ النَّاسِ، لَا تَصْلُبُوا عَنْهُ وَلَا تَنْفِرُوا مِنْهُ، وَلَا تَسْتَنْكِفُوا عَنْ وِلَايَتِهِ ، فَهُوَ الَّذِي يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَيَعْمَلُ بِهِ، وَيَزْهِقُ الْبَاطِلَ وَيُنْهِي عَنْهُ،
وَلَا تَأْخُذْهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ . أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ (لَمْ يَسْبِقْهُ إِلَى الْإِيمَانِ بِي أَحَدٌ) ، وَالَّذِي فَدَى رَسُولَ اللَّهِ بِنَفْسِهِ، وَالَّذِي كَانَ مَعَ
رَسُولِ اللَّهِ وَلَا أَحَدٌ يَعْبُدُ اللَّهَ مَعَ رَسُولِهِ مِنَ الرِّجَالِ غَيْرُهُ . (أَوَّلُ النَّاسِ صِدْقًا وَأَوَّلُ مَنْ عَبَدَ اللَّهَ مَعِيَ . أَمَرْتُهُ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَنَامَ فِي مَضْجَعِي،
فَفَعَلَ

فَادِيًا لِي بِنَفْسِهِ مَعَاشِرَ النَّاسِ، فَضَّلُوهُ فَقَدْ فَضَّلَهُ اللَّهُ، وَأَقْبَلُوهُ فَقَدْ نَصَبَهُ اللَّهُ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُ إِمَامٌ مِّنَ اللَّهِ، وَلَنْ يَتُوبَ اللَّهُ عَلَيَّ أَحَدٍ أَنْكَرَ وِلَايَتَهُ
وَلَنْ يَغْفِرَ لَهُ، حَتَّمَا عَلَيَّ اللَّهُ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ بِمَنْ خَالَفَ أَمْرَهُ وَأَنْ يَعَذِّبَهُ عَذَابًا نُّكْرًا أَبَدًا الْآبَادِ وَ دَهْرَ الدُّهُورِ . فَاحْذَرُوا أَنْ تُخَالِفُوهُ . فَتَّصَلُّوا نَارًا
وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

شعر

هر حلال و هر حرامی را خدا *** نیک داند ، کرده او از هم جدا

از حلال و از حرامش آگه اند *** شام ظلمت را چو خورشید و مه اند

علمشان چون علم حق بی انتهاست *** سینه هاشان گنج اسرار خداست

آن "امام" سوره ی یس علی است *** راه او بی شک ره روشنگریست

هان مبادا دور گردید از علی *** یا رها سازید دامان ولی

اولین مومن علی ، ای مردمان! *** بوده یاریگر مرا در هر زمان

مرد میدان عبادت بوده است *** فخر امت در شجاعت بوده است

در مصاف شام قتل کافران *** روپرو شد جای من با جاهلان

در امامت برترین فرد شماست *** منکر او منکر امر خداست

آنکه را حقش نداند عاقبت *** می خرد آتش به جانش آخرت

رد کند حق توبه در روز جزا *** ز آنکه دنیا کرد انکار ولا

پس بترسید از عذابی آنچه آن *** تا ابد گیرد ز منکر بند جان

آتشی کو هیزمش انسان بود *** قلب منکر ، سنگ خارا زان بود

کرده او آن را مهیا هر دمی *** می نهد بر جان کافر بر شقی

متن فراز 9

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، بِي - وَاللَّهِ - بَشَرًا أَوْلُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ ، وَأَنَا - (وَاللَّهِ) - خَاتَمَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْحُجَّةَ عَلَيَّ جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ . فَمَنْ شَكَ فِي ذَلِكَ فَقَدْ كَفَرَ كَفْرَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَمَنْ شَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ قَوْلِي هَذَا فَقَدْ شَكَ فِي كُلِّ مَا أَنْزَلَ إِلَيَّ ، وَمَنْ شَكَ فِي وَاحِدٍ مِنَ الْأَثْمَةِ فَقَدْ شَكَ فِي الْكُلِّ مِنْهُمْ ، وَالشَّكَّ فِينَا فِي النَّارِ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، حَبَانِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ مَتَّ مِنْهُ عَلَيَّ وَإِحْسَانًا مِنْهُ إِلَيَّ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، أَلَا لَهُ الْحَمْدُ مِنْ بَدَى الْأَبْدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ وَعَلَيَّ كُلِّ حَالٍ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، فَصَدِّ لُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ أَفْضَلُ النَّاسِ بَعْدِي مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ الرِّزْقَ وَبَقِيَ الْخَلْقُ . مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ ، مَغْضُوبٌ مَغْضُوبٌ مَنْ رَدَّ عَلَيَّ قَوْلِي هَذَا وَلَمْ يُوَافِقْهُ . أَلَا إِنَّ جَبْرَيْلَ خَبَّرَنِي عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بِذَلِكَ وَيَقُولُ : « مَنْ عَادِي عَلَيًّا وَلَمْ يَتَوَلَّهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَتِي وَغَضَبِي » ، (وَ لَتَنْظُرَنَّ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ - أَنْ تُخَالِفُوهُ فَتَرَى قَدَمَ بَعْدَ ثُبُوتِهَا - إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ) . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّهُ جَنَّبَ اللَّهُ الَّذِي ذَكَرَ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ ، فَقَالَ تَعَالَى (مُخْبِرًا عَمَّنْ يَخَالِفُهُ) : (أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا عَلَيَّ مَا فَرَطْتُ فِي جَنَبِ اللَّهِ) مَعَاشِرَ النَّاسِ ، تَدَبَّرُوا الْقُرْآنَ وَافْهَمُوا آيَاتِهِ وَأَنْظُرُوا إِلَيَّ مُحْكَمَاتِهِ وَلَا تَتَّبِعُوا مُتَشَابِهَهُ ، فَوَاللَّهِ لَنْ يَبِينَنَّ لَكُمْ زَوَاجِرُهُ وَلَنْ يُوَضِّحَ لَكُمْ تَفْسِيرَهُ إِلَّا الَّذِي أَنَا آخِذٌ بِيَدِهِ وَمُصَدِّعُهُ إِلَيَّ وَشَانِلٌ بِعَضْدِهِ (وَرَافِعُهُ بِيَدِي) وَ مُعَلِّمُكُمْ : أَنْ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَيَّ مَوْلَاهُ ، وَهُوَ عَلَيَّ بِنُ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَوَصِيِّي ، وَ مَوْلَانَهُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْزَلَهَا عَلَيَّ .

شعر

ص: 12

پس قسم بر ذات پاک کبریا *** باشد این حجت به هر خلق خدا

انبیا بر من بشارت داده اند *** مژده ی ختم رسالت داده اند

هر که را این امر منکر، کافرست *** آتش دوزخ به جانش قاهر است

منکر هر یک از این اهل ولا *** گو که با کل ولا دارد جفا

پس بدانید ای جمیع مسلمین *** حکم امروز مرا با صد، یقین

شک نیابد راه در ایمانتان *** برتری دارد علی بر مومنان

لعن و نفرین بر دل منکر بود *** منکر حق علی کافر بود

گفته جبریل امین: ای مصطفی! *** خشم ایزد بر عدوی مرتضی

برکنید از تن ردای دشمنی *** تا رها گردید از اهریمنی

چون علی مصداق "جنب الله" شد *** سهم منکر روز محشر آه شد

ای مسلمانان! نه قرآن خوانده اید؟ *** آیه هایش را یقین داننده اید

ای جماعت فهم آیاتش کنید *** محکماتش را به جان خود خرید

پس قسم بر خالق کل جهان *** جمله تفسیر حق اندر وی عیان

دست او بالا و علمش بر علا *** در دلش تفسیر آیات خدا

هر که را من بوده ام مولای او *** بعد از این باشد علی آقای او

متن فراز 10

ص: 13

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّ عَلِيًّا وَالطَّيِّبِينَ مِنْ وُلْدِي (مِنْ صَدِّ لَبِيهِ) هُمُ الثَّقَلُ الْأَصْغَرُ، وَالْقُرْآنُ الثَّقَلُ الْأَكْبَرُ، فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مُنْبِئٌ عَنِ صَاحِبِهِ وَ مُوَافِقٌ لَهُ ، لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلِيَّ الْحَوْضَ . أَلَا إِنَّهُمْ أَمْنَاءُ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ وَ حُكَامُهُ فِي أَرْضِهِ . أَلَا وَقَدْ أَدَيْتُ . أَلَا وَقَدْ بَلَّغْتُ ، أَلَا وَقَدْ أَسْمَعْتُ ، أَلَا وَقَدْ أَوْضَحْتُ ، أَلَا- وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ وَ أَنَا قُلْتُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، أَلَا إِنَّهُ لَا «أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ» غَيْرَ أَخِي هَذَا ، أَلَا لَاتَّحِلُّ إِمْرَةٌ الْمُؤْمِنِينَ بَعْدِي لِأَحَدٍ غَيْرِهِ . ثُمَّ قَالَ : «إِيهَا النَّاسُ ، مَنْ أَوْلِي بِكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ ؟ قَالُوا : اللَّهُ وَ رَسُولُهُ . فَقَالَ : أَلَا مِنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ أَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ .

شعر

هست قرآن ثقل اکبر، مردمان! *** ثقل اصغر را علی دارد نشان

نسل او یاریگران امتند *** هم جوار ثقل اکبر، آیتند

روز حشر آیند آن زوج حسن *** در کنار حوض کوثر پیش من

هم امانت دار و هم فرمانروا *** نسل او دارد بر این امت روا

گفتم اینک آنچه را حق خواسته *** راه ، روشن ، بهرتان او ساخته

این علی باشد امیرالمومنین *** حق همین است و همین! ای مسلمین

چون سخن اینجا سرآمد زد نبی *** دست خود را حلقه در دست علی

برد بالا دست ماه انجمن *** تا عیان گردد ولی بر مرد وزن

گفت: ای مردم! که امرش تاکنون *** بوده بر امرشما برتر، فزون؟

پس قسم خوردند برحق ، بر نبی *** گفت اینک این علی باشد ولی

هرکه را من بوده ام مولای او *** بعد از این باشد علی آقای او

یارب از یار علی ، یاری نما *** سهم بدخواهان او ، خواری نما

متن فراز 11

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، هَذَا عَلِيٌّ أَخِي وَوَصِيِّ وَوَعِيِّ عِلْمِي ، وَخَلِيفَتِي فِي أُمَّتِي عَلِيٌّ مِنْ أَمَنِ بِي وَعَلِيٌّ تَفْسِيرُ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَالِدَاعِي إِلَيْهِ وَالْعَامِلُ بِمَا يُرِضَاهُ وَالْمُحَارِبُ لِأَعْدَائِهِ وَالْمُوَالِي عَلِيٍّ طَاعَتِهِ وَالنَّاهِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ . إِنَّهُ خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِمَامُ الْهَادِي مِنَ اللَّهِ ، وَقَاتِلُ التَّكَاثِينِ وَالْقَاسِيَةِ طِينِ وَالْمَارِقِينَ بِأَمْرِ اللَّهِ . يَقُولُ اللَّهُ : (مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيْ) . بِأَمْرِكَ يَا رَبِّ أَقُولُ : اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ (وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاحْذُلْ مَنْ حَذَلَهُ) وَالْعَنْ مَنْ أَنْكَرَهُ وَاعْضِبْ عَلَيَّ مَنْ جَحَدَ حَقَّهُ . اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ الْآيَةَ فِي عَلِيٍّ وَلِيكَ عِنْدَ تَبْيِينِ ذَلِكَ وَنَصْبِكَ إِيَّاهُ لِهَذَا الْيَوْمِ : (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) ، (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) . اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهُدُكَ أَنِّي قَدْ بَلَغْتُ مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّمَا أَكْمَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ دِينَكُمْ بِإِمَامَتِهِ . فَمَنْ لَمْ يَأْتَمْ بِهِ وَيَمَنْ يَقُومُ مَقَامَهُ مِنْ وُلْدِي مَنْ صَدَّ لِيهِ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْعَرَضِ عَلَيَّ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ، (لَا يَخَفُّ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ) .

شعر

هست او یار و برادر ، جانشین *** در درون سینه اش علم یقین

سوی حق ، یاریگر این امت است *** اهل تقوا ، در عمل باغیرت است

دوستدار دوستداران خداست *** دشمن ظلم و عناد اشقیاست

ص: 15

حق چنین فرموده محکم با بشر *** "حرف من را نیست تغییری دگر"

پس به اذن حق به فرمان خدا *** آنچه گفتم ، باز گویم بر شما

یارب از یار علی یاری نما! *** سهم بدخواهان او خواری نما!

دور بنما منکران از رحمت *** مبتلا گردان به رنج و محنت

امر فرمودی تو ای پروردگار *** در کتاب خویش این حق آشکار

"دینتان امروز کامل می شود *** نعمتی جانانه حاصل می شود

راضیم بهر شما اسلام را *** ختم و اتمام و چنین انعام را

غیر از این دین هر که جوید بی گمان *** روز محشر خویش بیند در زیان"

ای جماعت راز این حرف و سخن *** بی شک اینجا بوده در ابلاغ من

در کمال آید اگر دین خدا *** نیست جز در سایه ی نور ولا

پس سزای هر که حق واپس زند *** راه بیند، سوی گمراهی رود

هم در این دنیا و هم روز جزا *** کرده هایش رفته بر باد فنا

متن فراز 12

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، هَذَا عَلَيَّ ، أَنْصَرِكُمْ لِي وَأَحَقُّكُمْ بِي وَأَقْرَبُكُمْ إِلَيَّ وَأَعَزُّكُمْ عَلَيَّ ، وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَأَنَاعَهُ رَاضِيَانِ . وَ مَا نَزَلَتْ آيَةٌ رِضَاءً (فِي الْقُرْآنِ)
إِلَّا فِيهِ ، وَلَا خَاطَبَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بِدَائِهِ ، وَلَا نَزَلَتْ آيَةٌ مَدْحٍ فِي الْقُرْآنِ إِلَّا فِيهِ ، وَلَا شَدَّ هَدَى اللَّهُ بِالْجَنَّةِ فِي (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ) إِلَّا لَهُ ،
وَلَا أَنْزَلَهَا فِي سِوَاهُ وَلَا مَدْحَ بِهَا غَيْرَهُ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، هُوَ نَاصِرٌ دِينَ اللَّهِ وَالْمُجَادِلُ عَنْ رَسُولِ

الله، وَ هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِي . نَبِيكُمْ خَيْرُ نَبِي وَ وَصِيكُمْ خَيْرُ وَصِي (وَبَنُوهُ خَيْرُ الْأَوْصِيَاءِ) . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، ذُرِّيَّةُ كُلِّ نَبِيٍّ مِنْ صُلْبِهِ ، وَ ذُرِّيَّتِي مِنْ صُلْبِ (أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) عَلِيِّ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّ إِبْلِيسَ أَخْرَجَ آدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ بِالْحَسَدِ ، فَلَا تَحْسُدُوا لَهُ فَتَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَ تَزَلَّ أَقْدَامُكُمْ ، فَإِنَّ آدَمَ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ بِخَطِيئَةٍ وَاحِدَةٍ ، وَ هُوَ صَفْوَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَ كَيْفَ بِكُمْ وَ أَنْتُمْ أَنْتُمْ وَ مِنْكُمْ أَعْدَاءُ اللَّهِ ، أَلَا وَ إِنَّهُ لَا يَنْغُصُ عَلِيًّا إِلَّا شَقِيًّا ، وَ لَا يُوَالِي عَلِيًّا إِلَّا تَقِيًّا ، وَ لَا يُؤْمِنُ بِهِ إِلَّا مُؤْمِنٌ مُخْلِصٌ .

شعر

ای جماعت این علی شایسته تر *** در اطاعت امر او بایسته تر

هم خدا خشنود، هم من از علی *** کیست برتر نزد حق، نزد نبی؟

هر چه در قرآن "رضایت" آمده *** در حق نور ولایت آمده

هر کجا مدحیست، مقصودش علیست *** اهل جنت گفته، مشهودش علیست

"هل اتي" جز خاندان او که بود؟ *** غیر از او را کی چنین گونه ستود؟

ای جماعت! یار دین و مصطفاست *** برترین و بهترین اولیاست

دارد او اوصاف عالی، بی شمار *** مقتدا و هادی و پرهیزکار

بهترین پیغمبرم بهر شما *** برترین باشد پس از من مرتضی

ای جماعت نسل هر پیغمبری *** باشد از او، نسل من هم از علی

رانده شد ابلیس از جنت اگر *** از حسادت بوده بر نوع بشر

پس به هوش آید از دام حسد *** خود میندازید در رنج و کبد

بر علی هر کو حسد ورزیده است *** بین حق و باطلش لغزیده است

رانده شد ابلیس با آن منزلت *** یک خطا و کسر شان و مرتبت

پس حساب کار در دست شما *** دور باشید از چنین خبط و خطا

دشمنی هرگز ندارد با علی *** هیچ انسانی به دل ، الا شقی

بر ولایتش نیست جز پرهیزکار *** آنکه اخلاص است او را در کنار

متن فراز 13

وَ فِي عَلِيٍّ - وَاللَّهِ - نَزَلَتْ سُورَةُ الْعَصْرِ: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، وَالْعَصْرِ، اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ) (اِلَّا عَلِيًّا الَّذِيْ اٰمَنَ وَرَضِيَ بِالْحَقِّ وَالصَّبْرِ). مَعَاشِرَ النَّاسِ، قَدْ اسْتَشْهَدْتُ اللّٰهَ وَبَلَّغْتُكُمْ رِسَالَتِيْ وَ مَا عَلَيَّ الرَّسُوْلُ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ. مَعَاشِرَ النَّاسِ، (اِنْقُوَاللّٰهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسَلِمُوْنَ) مَعَاشِرَ النَّاسِ، (اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَالتَّوْرَ الَّذِيْ اُنزِلَ مَعَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ نُّطَمِسَ وُجُوْهَاً فَتُرَدَّهَا عَلٰی اَدْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحٰبَ السَّبْتِ). (بِاللّٰهِ مَا عَنِيْ بِهٰذِهِ الْاٰيَةِ اِلَّا قَوْمًا مِنْ اَصْحٰبِيْ اَعْرَفُوْهُمْ بِاَسْمَائِهِمْ وَاَنْسَابِهِمْ، وَقَدْ اَمَرْتُ بِالصَّفْحِ عَنْهُمْ فَلْيَعْمَلْ كُلُّ امْرِيٍّ عَلٰی مَا يَجِدُ لِعَلِيٍّ فِيْ قَلْبِهِ مِنَ الْحُبِّ وَالبُغْضِ). مَعَاشِرَ النَّاسِ، التَّوْرُ مِنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مَسْدُ لَوْكٍ فِيْ ثُمَّ فِي عَلِيٍّ بِنِ اَبِي طَالِبٍ، ثُمَّ فِي النَّسْلِ مِنْهُ اِلَى الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الَّذِيْ يَأْخُذُ بِحَقِّ اللّٰهِ وَبِكُلِّ حَقٍّ هُوَ لَنَا، لَانَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ قَدْ جَعَلْنَا حُجَّةً عَلٰی الْمُفْضَلِيْنَ وَالمُعَاذِيْنَ وَالمُخَالِفِيْنَ وَالأَخَانِيْنَ وَالأَيْمِيْنَ وَالأَظْلَامِيْنَ وَالأَغَاصِبِيْنَ مِنْ جَمِيْعِ الْعٰلَمِيْنَ. مَعَاشِرَ النَّاسِ، اَذْكُرْكُمْ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِيْ الرُّسُلُ، اَفَاِنْ مِتُّ اَوْ قُتِلْتُ اِنْقَلَبْتُمْ عَلٰی اَعْقَابِكُمْ؟ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰی عَقْبِيْهِ فَلَنَهَانِ يَضْرِبُ اللّٰهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِرِيْنَ (الصَّابِرِيْنَ). اَلَا وَاِنَّ عَلِيًّا هُوَ الْمُؤَصُّوْفُ بِالصَّبْرِ وَ الشُّكْرِ، ثُمَّ مِنْ بَعْدِهِ وُلْدِي مِنْ صُلْبِهِ .

سوره ی "والعصر" در شان علیست *** صبر و ایمان و توأسی در ولیست

ای جماعت من گرفتم از الهه *** بهر ارسال پیام خود گواه

پس بهره‌یزید از کاری کزو *** می رود با مرگ، ایمان، آبرو

ای جماعت حق چنین فرموده باز *** کار خود را بر مسلمانی بساز

عبرت از "اصحاب سبت" گر داشتی *** در دلت ایمان او می کاشتی

کیست این اصحاب، گمراهان ما *** جرمشان دوری ز خورشید ولا

در دل خود کینه ها اندوختند *** آتش خشم و غضب افروختند

نور حق در من پس از آن در علی *** بعد از آن در نسل او شد منجلی

تا رسد بر قائم آل هدا *** باز گرداند به ما حق خدا

ای جماعت پیش از این بر مردمان *** آمده پیک نبوت هر زمان

پس بمیرم چون رسولان بعد از این *** رخت بر بندم از این ملک و زمین

باز می گردید بر پیشینیان؟ *** نیست بر ایزد چنین کاری زیان

لیک فردی را که باشد شکر و صبر *** می دهد او را خدایش مزد و اجر

هان بدانید ای جماعت او علیست *** صبرها و شکرها در او خفیست

بعد از او موصوف و مصداق سخن *** هست فرزندان او ای انجمن

متن فراز 14

مَعَاشِرَ النَّاسِ، لَا تَتَمَنَّوْا عَلَيَّ بِإِسْلَامِكُمْ، بَلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ اللَّهُ فَيَحْبِطَ عَمَلَكُمْ وَيَسَّ حَظَّ عَلَيْكُمْ وَبَيِّتَلِيكُمْ بِشَوَاطِئِ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ، إِنَّ رَبَّكُمْ لَبِا
 الْمُرْصَادِ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِي أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَيَّ النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَنْصَرُونَ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ وَأَنَا بَرِيئَانِ مِنْهُمْ .
 مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُمْ وَأَنْصَارَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَشْيَاعَهُمْ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ . أَلَا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ الصَّحِيفَةِ، فَلْيَنْظُرْ
 أَحَدُكُمْ فِي صَدِّ حَيْفَتِهِ!! مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنِّي أَدْعُهَا إِمَامَةً وَوَرِاثَةً (فِي عَقْبِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، وَقَدْ بَلَغْتُ مَا أَمَرْتُ بِتَبْلِيغِهِمَا حُجَّةً عَلَيَّ كُلِّ
 حَاضِرٍ وَغَائِبٍ وَعَلَيَّ كُلِّ أَحَدٍ مِمَّنْ شَهِدَ أَوْلَمَ يَشْهَدُ، وُلِدَ أَوْلَمَ يُولَدُ، فَلْيَبْلِغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ . وَسَيَجْعَلُونَ
 الْإِمَامَةَ بَعْدِي مُلْكًا وَاعْتِصَابًا، (أَلَا لَعَنَ اللَّهُ الْغَاصِبِينَ الْمُعْتَصِبِينَ)، وَعِنْدَهَا سَيَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ (مَنْ يَفْرُغُ) وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمَا شَوَاطِئَ
 مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرَانِ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَكُنْ لِيَذَرِكُمْ عَلَيَّ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ، وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُظْلِعَكُمْ عَلَيَّ الْغَيْبِ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُ مَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَاللَّهُ مُهْلِكُهَا بِتَكْذِيبِهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَمْلِكُهَا الْإِمَامَ الْمَهْدِيَّ وَاللَّهُ مُصَدِّقٌ وَعَدُهُ .
 مَعَاشِرَ النَّاسِ، قَدْ ضَلَّ قَبْلَكُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ، وَاللَّهُ لَقَدْ أَهْلَكَ الْأَوَّلِينَ، وَهُوَ مُهْلِكُ الْآخِرِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ، ثُمَّ نُنْعِمْهُمْ
 الْآخِرِينَ، كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ، وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ)

شعر

منتی بر من نشاید مسلمین *** بهر برخورداری از اسلام و دین

همچنین منت نشاید بر خدا *** خود نیندازید در دام بلا

حبط اعمالست و خشم کردگار *** حاصل این منت بی اعتبار

هست ایزد از چنین قومی بری *** در قیامت بی نصیب از یآوری
جانشان در بدترین منزلگه است *** این سزای غافلان گمره است
بوده چون پیمانشان بر دشمنی *** روسیاه دوری از آل علی
ای جماعت گفتم اینک با شما *** آنچه را فرمان گرفتم از خدا
تاقیامت این امامت جاری است *** امر و پیمان ولایت ساری است
هم برای حاضران و غایبان *** باشد این پیغام بر آیندگان
لعن و نفرین خدا بر غاصبین *** با ستم گیرند این حق مبین
بس شرارتها که بر جان می خردند *** غافلان فرمان از ایشان می برند
ای جماعت غیب آگاه از شماست *** کفر پندارد ز حکم اورهاست
هم شناسد پاک و هم ناپاک را *** هم جدا سازد ز بن خاشاک را
هر کجا پیمان رحمانی شکست *** رحمت از آن قوم و ملت رخت بست
پیش از آنکه سر رسد عمر جهان *** مهلکی آرد خدا بر غافلان
مهلک آنان امام مهدی است *** تا بگیرد حکمرانی را به دست
مجرمان از اولین تا آخرین *** در هلاکند ای گروه مسلمین

متن فراز 15

معاشرالناس، إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَمَرَنِي وَنَهَانِي، وَقَدْ أَمَرْتُ عَلِيًّا وَنَهَيْتُهُ (بِأَمْرِهِ). فَعَلِمُ الْأَمْرَ وَالنَّهْيَ لَدَيْهِ، فَاسْتَمْعُوا لِأَمْرِهِ تَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا نَهْيَهُ تَهْتَدُوا
وَأَنْتَهُوا لِنَهْيِهِ تَرْتَدُوا، (وَصَيِّرُوا إِلَيَّ مُرَادِهِ) وَلَا

تَتَفَرَّقُ بِكُمْ السُّبُلُ عَنْ سَبِيلِهِ. مَعَاشِرَ النَّاسِ ، أَنَا صِرَاطُ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ الَّذِي أَمَرَكُمْ بِاتِّبَاعِهِ ، ثُمَّ عَلَيَّ مِنْ بَعْدِي . ثُمَّ وُلِدِي مِنْ صُدُوبِهِ أُمَّةٌ (الْهَدْيِ) ، يَهْدُونَ إِلَيَّ الْحَقَّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ . ثُمَّ قَرَأَ : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ... » إِلَى آخِرِهَا ، وَقَالَ : فِي نَزَلَتْ وَفِيهِمْ (وَاللَّهُ) نَزَلَتْ ، وَلَهُمْ عَمَّتْ وَإِيَاهُمْ خَصَّتْ ، أَوْلِيَاكَ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ، أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ . أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ الْغَاوُونَ إِخْوَانُ الشَّيَاطِينِ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا . أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ ذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ ، فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ : (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ، أَوْلِيَاكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ .

شعر

ای مسلمانان خداوندم به وحی *** حکمها دارد به سان امر و نهی

گر مرا حق ، امر و نهی از او رسید *** هم علی این امر و نهی از من شنید

چون علی دانای اسرار خداست *** گوش دادن، امر بردن زورواست

هر که او را برد فرمان هادی است *** سوی حق، سوی سعادت راهی است

من صراط مستقیمم بعد از آن *** مرتضی و نسل او ، ای هم‌رهان

آن صراط مستقیم حمد ما *** گشته شامل بهر حال اولیا

نه هراسی نه غمی بر جانمان *** تا سرافرازیم برایمانمان

آنکه ما را دشمن جان بوده است *** چون برادر بهر شیطان بوده است

هر دروغی را چنان آراسته *** می فریبد آن که او را خواسته

پس پیامد وصف نیک اولیا *** در کتاب راستینش بر شما

"تو نیایی در گروه مومنان *** هم‌رہی و دوستی با دشمنان

گرچه آن دشمن که در بر بوده است *** نسبت او را برادر بوده است

چون که ایمان را به دلهاشان نوشت *** جایگاه عالی آنها بهشت

هم خدا راضیست از این بندگان *** هم رضایت داشتند از حق ، بدان!"

متن فراز 16

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَانَهُمُ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ وَصَّ فَهُمْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَقَالَ : (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ) . (أَلَا إِنَّ أَوْلِيَانَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَرْتَابُوا) . أَلَا إِنَّ أَوْلِيَانَهُمُ الَّذِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ آمِنِينَ ، تَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ بِالسَّلَامِ لِيَقُولُوا : سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ . أَلَا إِنَّ أَوْلِيَانَهُمْ ، لَهُمُ الْجَنَّةُ يَرْزُقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ . أَلَا إِنَّ أَعْدَائَهُمُ الَّذِينَ يَصَّدَلُونَ سَعِيرًا . أَلَا إِنَّ أَعْدَائَهُمُ الَّذِينَ يَسَّ مَعُونَ لِحَبَّتِهِمْ شَدِيدًا وَهِيَ تَقُورُ وَيَرُونَ لَهَا زَفِيرًا . أَلَا إِنَّ أَعْدَائَهُمُ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ فِيهِمْ : (كَلِمًا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتٌ أُخْتَهَا) الْآيَةَ . أَلَا إِنَّ أَعْدَائَهُمُ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : (كَلِمًا أَلْقِي فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ، قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ) إِلَيَّ قَوْلُهُ : (أَلَا فَسَدَّ حَقًّا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ) . أَلَا إِنَّ أَوْلِيَانَهُمُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ ، لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، شَتَّانَ مَا بَيْنَ السَّعِيرِ وَالْأَجْرِ الْكَبِيرِ . (مَعَاشِرَ النَّاسِ) ، عَدُوْنَا مَنْ ذَمَّهُ اللَّهُ وَلَعَنَهُ ، وَوَلِينَا (كُلُّ) مَنْ مَدَحَهُ اللَّهُ وَأَحَبَّهُ .

شعر

باز در توصیفشان حق گفته این *** ظلم دور است از حصار مومنین

ص: 23

پس چنین خواهد برای دوستان *** در امانند آن هدایت پیشگان

چون ملائک دیدن آنها روند *** بس سلام و مژده بر ایشان دهند

بهره گیرند از تنعم بی شمار *** در کنار رحمت پروردگار

حق چنین گوید به قرآن مبین *** بهر بدخواهان این قوم متین

از جهنم آید آنها را چنان *** صوت وحشتناکی از آتش، به جان

وارد دوزخ به لعنت می شوند *** مزد خود را با دو چندان می برند

همچنین پرسد ملک ای گمراهان *** هیچ هشدار می شنیدید از فلان؟

پاسخ آنها بلی باشد، ولی *** باخجالت، بهر تکذیب نبی

معترف گردند بر آن حال خود *** بس پشیمان بر چنان اقوال خود

دشمنان با نام اصحاب سعیر *** دوستان را مژده با اجر کبیر

دشمنان را کرده لعنت بی شمار *** دوستان در رحمت پروردگار

متن فراز 17

مَعَاشِرَ النَّاسِ، أَلَاوَائِي (أَنَا) التَّذِيرُ وَعَلِيَّ الْبَشِيرُ . (مَعَاشِرَ النَّاسِ) ، أَلَا وَإِنِّي مُنذِرٌ وَعَلِيَّ هَادٍ . مَعَاشِرَ النَّاسِ (أَلَا) وَ إِنِّي نَبِيٌّ وَعَلِيٌّ وَصِيٌّ
(مَعَاشِرَ النَّاسِ ، أَلَاوَائِي رَسُولٌ وَعَلِيٌّ الْإِمَامُ وَالْوَصِيُّ مِنْ بَعْدِي، وَالْأَيْمَةُ مِنْ بَعْدِهِ وَوَلَدُهُ . أَلَاوَائِي وَالِدُهُمْ وَهُمْ يَخْرُجُونَ مِنْ صُلْبِهِ) . أَلَا إِنَّ
خَاتَمَ الْأَيْمَةِ مِنَّا الْقَائِمُ الْمَهْدِيُّ . أَلَا إِنَّهُ الظَّاهِرُ عَلَيَّ الدِّينِ . أَلَا إِنَّهُ الْمُنتَقِمُ مِنَ الظَّالِمِينَ . أَلَا إِنَّهُ فَاتِحُ الحُصُونِ وَهَادِمُهَا . أَلَا إِنَّهُ غَالِبُ كُلِّ
قَبِيلَةٍ مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ وَهَادِيهَا . أَلَا إِنَّهُ الْمُدْرِكُ بِكُلِّ ثَارٍ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ . أَلَا إِنَّهُ النَّاصِرُ لِدِينِ اللَّهِ . أَلَا إِنَّهُ العَرَّافُ مِنْ بَحْرِ عَمِيقٍ . أَلَا إِنَّهُ يَسْمُ كُلَّ

ذِي فَضْلٍ بِيْفَضِّهِ وَ كَلَّ ذِي جَهْلٍ بِجَهْلِهِ . أَلَا- إِنَّهُ خَيْرُ اللَّهِ وَ مُخْتَارُهُ . أَلَا- إِنَّهُ وَارِثُ كُلِّ عِلْمٍ وَ الْمَحِيطُ بِكُلِّ فَهْمٍ . أَلَا إِنَّهُ الْمُخْبِرُ عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ الْمُسَيِّدُ لِأَمْرِ آيَاتِهِ . أَلَا إِنَّهُ الرَّشِيدُ السَّيِّدُ . أَلَا إِنَّهُ الْمُفَوَّضُ إِلَيْهِ . أَلَا إِنَّهُ قَدْ بَشَّرَ بِهِ مَنْ سَلَفَ مِنَ الْقُرُونِ بَيْنَ يَدَيْهِ . أَلَا إِنَّهُ الْبَاقِي حُجَّةٌ وَ لَا حُجَّةَ بَعْدَهُ وَ لَا حَقٌّ إِلَّا مَعَهُ وَ لَا نُورٌ إِلَّا عِنْدَهُ . أَلَا إِنَّهُ لَا غَالِبَ لَهُ وَ لَا مَنْصُورَ عَلَيْهِ . أَلَا إِنَّهُ وَلِيُّ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، وَ حَكَمُهُ فِي خَلْقِهِ، وَ أَمِينُهُ فِي سِرِّهِ وَ عِلَانِيَتِهِ .

شعر

من نذیر امتم ای همرهان *** پس علی باشد بشیر مومنان
من رسول و منذرم لیکن علی *** بعد از این باشد شما را او وصی
نسل او هم ، جانشینان منند *** بهر امت در هدایت برترند
خاتم این اولیا از ما بود *** مهدی از نسلی چنین والا بود
اوست بر حق، منتقم بر دشمنان *** فاتح و پیروز بر اهریمنان
پس بگیرد خون بهای اولیا *** قائم ما ، ناصر دین خدا
جرعه نوش بحر عرفان است او *** وارث علم رسولان است او
صاحبان فضل و جهل از مردمان *** می دهد اندازه قدرش نشان
او خیر دارد ز سر کردگار *** در مسیر حق ، رشید و استوار
اهل تقویض امور مردمان *** گفته اند این وصفها پیشینیان
حجت حق مهدی و نور تمام *** بعد از او حجت نباشد ، والسلام

متن فراز 18

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنِّي قَدِ بَيَّنْتُ لَكُمْ وَأَفْهَمْتُكُمْ ، وَ هَذَا عَلَيَّ يَفْهَمُكُمْ بَعْدِي . أَلَا وَإِنِّي عِدَّةٌ انْقِضَاءِ خُطْبَتِي أَدْعُوكُمْ إِلَيَّ مُصَافِقَتِي عَلَيَّ بَيْعَتِهِ وَ الْإِفْرَارِيهِ ، ثُمَّ مُصَافِقَتِهِ بَعْدِي . أَلَا وَإِنِّي قَدِ بَايَعْتُ اللَّهَ وَ عَلَيَّ قَدِ بَايَعَنِي . وَأَنَا آخِذُكُمْ بِالْبَيْعَةِ لَهُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ . (إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يَبَايِعُونَ اللَّهَ ، يَدُلُّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ . فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَيَّ نَفْسِهِ ، وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيَّ اللَّهُ فَسَدَّ يَوْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ مِنْ شَأْنِ اللَّهِ ، (فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا) الْآيَةُ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، حُجُّوا الْبَيْتَ ، فَمَا وَرَدَهُ أَهْلُ بَيْتِ إِلَّا اللَّهُ تَعَنَّوْا وَ أُبْشِرُوا ، وَلَا تَخْلَفُوا عَنْهُ الْإِبْتِرَ وَ افْتَقَرُوا . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، مَا وَقَفَ بِالْمَوْقِفِ مُؤْمِنٌ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا سَلَفَ مِنْ ذَنْبِهِ إِلَيَّ وَ قَتَهُ ذَالِكِ ، فَإِذَا انْقَضَتْ حَجَّتُهُ اللَّهُ تَأَنَّفَ عَمَلُهُ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، الْحُجَّاجُ مُعَانُونَ وَ نَفَقَاتُهُمْ مُخْلَفَةٌ عَلَيْهِمْ وَ اللَّهُ لَا يَضِيغُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، حُجُّوا الْبَيْتَ بِكَمَالِ الدِّينِ وَ التَّقْوَى ، وَلَا تَنْصَرِفُوا عَنِ الْمَشَاهِدِ إِلَّا بِتَوْبَةٍ وَ إِفْلَاحٍ .

شعر

حق مطلب شد ادا ای مومنان *** بعد از این گوید علی آن را بیان

آنچه باید گفت را گفتم ولی *** زین سپس تفهیم و گفتن با علی

با خدای خویش بیعت کرده ام *** عهد بر یاری امت کرده ام

عهد و پیمان بست با من مرتضی *** من بگیرم بهر او عهد از خدا

چون که در آیات حق فرموده است *** آنکه معهود تو ، با او عهد بست

دست حق بالای دست دیگران *** هر که را سستی کند بیند زیان

گر وفاداری به عهد او کنید *** اجر بی حد از کف او می برید

ای جماعت حج نشانی از خداست *** او به طاعت پیشگانش آشناست

حج به جا آرید بیت الله را *** تا که دریابید از او پاداش ها

هر که آمد بی نیاز و شادمان *** هر که رو بر تافت در فقر عیان

موقفش را گر وقوف آرد کسی *** هر خطا، بخشد از او کم یا بسی

پس چو سر آمد حج آن نیکبخت *** از نو بنویسند بر او ساز و بخت

حق حاجی نیست نزد حق تباہ *** بازگردانیده او را خرج راه

حج به جا آرید در اوج کمال *** مغفرت جوید در هر حال و قال

متن فراز 19

مَعَاشِرِ النَّاسِ ، أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ كَمَا أَمَرَكُمُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ، فَإِنْ طَالَ عَلَيْكُمُ الْأَمَدُ فَقَصِّصْ رُتْمَ أَوْ نَسِيتُمْ فَعَلَيْ وَلِيِّكُمْ وَمُبِينٌ لَكُمْ ، الَّذِي نَصَبَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَكُمْ بَعْدِي أَمِينَ خَلَفِهِ . إِنَّهُ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ ، وَهُوَ وَمَنْ تَخَلَّفَ مِنْ ذُرِّيَّتِي يَخْبِرُونَكُمْ بِمَا تَسَاءَلُونَ عَنْهُ وَيُبَيِّنُونَ لَكُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ . أَلَا إِنَّ الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ أَحْصِيَهُمَا وَأُعْرِفَهُمَا فَأَمْرٌ بِالْحَلَالِ وَانْتِهَاءٌ عَنِ الْحَرَامِ فِي مَقَامٍ وَاحِدٍ ، فَأَمَرْتُ أَنْ آخِذَ الْبَيْعَةَ مِنْكُمْ وَالصَّفْقَةَ لَكُمْ بِقَبُولِ مَا جِئْتُ بِهِ عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَوْصِيَاءِ مِنْ بَعْدِهِ الَّذِينَ هُمْ مِنِّي وَمِنْهُ إِمَامَةٌ فِيهِمْ قَائِمَةٌ ، خَاتِمُهَا الْمَهْدِيُّ إِلَيَّ يَوْمَ يَلْقَى اللَّهُ الَّذِي يَقْدِرُ وَيَقْضِي . مَعَاشِرِ النَّاسِ ، وَكُلُّ حَلَالٍ دَلَّلْتُكُمْ عَلَيْهِ وَكُلُّ حَرَامٍ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَإِنِّي لَمْ أَزِجْ عَنْ ذَلِكَ وَ لَمْ أَبْدِلْ . أَلَا فَادْكُرُوا ذَلِكَ وَاحْفَظُوهُ

وَتَوَاصَوْا بِهِ، وَلَا تَبَدَّلُوهُ وَلَا تَغَيِّرُوهُ . أَلَا وَإِنِّي أُجَدِّدُ الْقَوْلَ: أَلَا فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ .

شعر

در نماز و در زکات ای مردمان *** امر کرده تا به جا آریدشان

گر فراموشی و کوتاهی کنید *** بهر جبران از علی یاری کنید

آن امین و حاکم حکم اله *** بر شما روشن نماید حال و راه

هان بدانید این حلال و این حرام *** گفتم اما باز باشد ناتمام

نیست فرصت تا بگویم جملگی *** مجلس ما هست بیعت با علی

پس چنان باشد بگیرم از شما *** بیعت او را به امر کبریا

هم علی هم خاندانش از من است *** نور خورشید ولا در این تن است

این ولایت تا قیامت دائم است *** مهدی آل علی ، او قائم است

ای مسلمانان بگویم باز این *** نیست تغییری در این دین مبین

هر حرامش را حرام و هر حلال *** حکم ثابت داشته بر یک روال

باز گویم از زکات و از نماز *** امر به معروف و نهی از رنج و آز

متن فراز 20

الْأَخِيْنَ رَأْسَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ أَنْ تَنْتَهُوا إِلَيَّ قَوْلِي وَتُبَلِّغُوهُ مَنْ لَمْ يَحْضُرْ وَتَأْمُرُوهُ بِقَبُولِهِ عَنِّي وَتَنْهَوُهُ عَنِّی وَتُخَالِفْتِهِ ، فَإِنَّهُ أَمْرٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
وَمِنِّي . وَلَا أَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا نَهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ إِلَّا مَعَّ

إِمَامٍ مَعْصُومٍ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، الْقُرْآنَ يَعْرِفُكُمْ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ بَعْدِهِ وُلْدُهُ، وَعَرَفْتُمْكُمْ مِنْهُمْ مِنِّْي وَمِنْهُ، حَيْثُ يَقُولُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ : (وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ) . وَقُلْتُ : « لَنْ تَضِلُّوا مَا إِنْ تَمَسَّكُمْ بِهِمَا » . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، التَّقْوَى ، التَّقْوَى ، وَاحْذَرُوا السَّاعَةَ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ : (إِنْ زُلْزِلَتِ السَّاعَةُ شَيْءٌ عَظِيمٌ) . اذْكُرُوا الْمَمَاتَ (وَالْمَعَادَ) وَالْحِسَابَ وَالْمَوَازِينَ وَالْمِحَاسِبَةَ بَيْنَ يَدَيِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالثَّوَابَ وَالْعِقَابَ . فَمَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ أُثِيبَ عَلَيْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَيْسَ لَهُ فِي الْجَنَانِ نَصِيبٌ .

شعر

برترین معروف ، فهم این سخن *** زان سپس گوید در هر انجمن

امر معروفی اگر اجرا شود *** با حضور اولیا برپا شود

وصفشان در نورو قرآن مبین *** آمده از اولین تا آخرین

همچنان کردم شما را آشنا *** آنچه را فرموده در قرآن خدا

پس امامت آن کلام باقی است *** تا قیامت این ولایت جاری است

این دو عصمت: آیه و نور امام *** هست جبل محکمی در هر ظلام

ای گروه مومنان! ، تقوا کنید *** بهر عدل محشرش پروا کنید

همچنان گوید خداوند کریم *** لحظه ی محشر نشان دارد عظیم

یاد دارید از معاد و از حساب *** از ثواب هر عمل از هر عقاب

در نظر گیرید هر مثقال را *** کوچک و خرد و کلان اعمال را

متن فراز 21

ص: 29

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّكُمْ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُصَافِقُونِي بِكَفِّ وَاحِدٍ فِي وَفِّ وَاحِدٍ ، وَقَدْ أَمَرَنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ أَخَذَ مِنْ أَلْسِنَتِكُمْ الْإِفْرَارَ بِمَا عَقَّدْتُ لِعَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَلَمَنْ جَاءَ بَعْدَهُ مِنَ الْأَيْمَةِ مِنِّي وَ مِنْهُ ، عَلِيٌّ مَا أَعْلَمْتُكُمْ أَنْ ذُرِّيَّتِي مِنْ صُلْبِهِ . فَقُولُوا بِأَجْمَعِكُمْ : « إِنَّا سَامِعُونَ مُطِيعُونَ رَاضُونَ مُتَقَادُونَ لِمَا بَلَّغْتَ عَنْ رَبِّنَا وَرَبِّكَ فِي أَمْرِ إِمَامِنَا عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ وُلِدَ مِنْ صُلْبِهِ مِنَ الْأَيْمَةِ . تُبَايِعُكَ عَلِيٌّ ذَالِكَ بِقُلُوبِنَا وَأَنْفُسِنَا وَالْأَسْنَتِنَا وَأَيْدِينَا . عَلِيٌّ ذَالِكِ نَحْيِي وَ عَلَيْهِ نَمُوتُ وَ عَلَيْهِ نُبْعَثُ . وَلَا نُغَيِّرُ وَلَا نُبَدِّلُ ، وَلَا نَشُكُّ (وَلَا نَجْحَدُ) وَلَا نَرْتَابُ ، وَلَا نَرْجِعُ عَنِ الْعَهْدِ وَلَا نَنْقُضُ الْمِيثَاقَ . وَعَظَّتْنَا بِوَعْظِ اللَّهِ فِي عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَيْمَةِ الَّذِينَ ذَكَرْتَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنْ وُلْدِهِ بَعْدَهُ ، الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ مَنْ نَصَبَهُ اللَّهُ بَعْدَهُمَا . فَالْعَهْدُ وَالْمِيثَاقُ لَهُمْ مَأْخُودٌ مِنَّا ، مِنْ قُلُوبِنَا وَأَنْفُسِنَا وَالْأَيْمَةِ نَبْتِنَا وَصَدِّ مَائِرِنَا وَأَيْدِينَا . مَنْ أَدْرَكَهَا بِيَدِهِ وَ إِلَّا فَقَدْ أَقْرَبَ بِلِسَانِهِ ، وَلَا نَبْتَغِي بِذَالِكِ بَدَلًا وَلَا يَرِي اللَّهُ مِنْ أَنْفُسِنَا حَوْلًا . نَحْنُ نُؤَدِّي ذَالِكَ عَنكَ الدَّانِي وَالْقَاصِي مِنْ أَوْلَادِنَا وَأَهَالِينَا ، وَ شُهِدُ اللَّهُ بِذَالِكِ وَ كَفِي بِاللَّهِ شَهِيدًا وَأَنْتَ عَلَيْنَا بِهِ شَهِيدٌ » . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، مَا تَقُولُونَ؟ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ كُلَّ صَوْتٍ وَ خَافِيَةَ كُلِّ نَفْسٍ ، (فَمَنْ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا) ، وَ مَنْ بَايَعَ فَإِنَّمَا يَبَايِعُ اللَّهَ ، (يُدَالِلُهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ) .

شعر

بعد از این خواهم که هم پیمان شویم *** امر حق را گوش بر فرمان شویم

نیست یک یک ممکن این بیعت به دست *** می توان با گفت آری عهد بست

پس بگوید ای جمیع مسلمین! *** سامعانیم و مطیع امر دین

عهد می بندیم با دست و زبان *** در مسیر اوست قلب و نفس و جان

تا نفس داریم بر پیمان تو *** مرگ و حشر و نشر در فرمان تو

از شک و تردید دوری می کنیم *** بر چنین عهدی صبوری می کنیم

ما گواهانیم هشدار تو را *** در امامت، در هدایت، در ولا

و عظ کردی و نصیحت ای نبی *** تا شناسانی تو پیمان علی

عهد تو از ماست جاری بر زبان *** بعد از آن بر دست و بر قلب و نهان

جابه جایی در چنین پیغام، نه! *** عهد را بشکستن و اتمام، نه!

ما به فرزندان خود خواهیم گفت *** تا که در پیمان ما گردند جفت

پس بگویند ای مسلمانان به من *** در چنین قول و خطابه در سخن

هر چه آید بر زبان یا در نهان *** بهر ایزد باشد آن گفته عیان

چون که او فرموده در حبل متین *** آنچه را گفتم در این آیه چنین

هر که را هادی شود بر نفع خویش *** گمراهان راه شقی بگرفته پیش

عهدتان گویی که عهدی با خداست *** دست او بالای جمله دستهاست

متن فراز 22

مَعَاشِرَ النَّاسِ ، فَبَايَعُوا اللَّهَ وَبَايَعُونِي وَبَايَعُوا عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَالْأَيْمَةَ (مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) كَلِمَةً بَاقِيَةً . يَهْلِكُ اللَّهُ مَنْ
عَدَرَ وَيَرْحَمُ مَنْ وَفِيَ ، (وَ مَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَيَّ نَفْسِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيَّ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، قُولُوا الَّذِي
قُلْتُ لَكُمْ وَسَلِّمُوا عَلَيَّ عَلَيَّ بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَقُولُوا : (سَلِّمْنَا وَاطْعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) ، وَقُولُوا : (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ
مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ) الْآيَةَ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، إِنَّ فَضَائِلَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ - وَقَدْ أَنْزَلَهَا فِي الْقُرْآنِ -

أَكْثَرُ مَنْ أَنْ أَحْصِيَهَا فِي مَقَامٍ وَاحِدٍ، فَمَنْ أَنْبَأَكُمْ بِهَا وَعَرَفَهَا فَصَدِّقُوهُ . مَعَاشِرَ النَّاسِ، مَنْ يَطْعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَعَلِيًّا وَالأَئِمَّةَ الَّذِينَ ذَكَرْتُهُمْ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، السَّابِقُونَ إِلَيَّ مُبَايَعَتِهِ وَ مُؤَالَاةِهِ وَ التَّسْلِيمِ عَلَيْهِ بِأَمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ فِي جَدَّاتِ التَّعِيمِ . مَعَاشِرَ النَّاسِ ، قُولُوا مَا يَرْضِي اللَّهَ بِهِ عَنْكُمْ مِنَ الْقَوْلِ، فَإِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَ مَنْ فِي الأَرْضِ جَمِيعًا فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا . اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ (بِمَا أَدَيْتُ وَأَمَرْتُ) وَاعْصِبْ عَلَيَّ (الْجَاهِلِينَ) الْكَافِرِينَ ، وَالأَحْمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

شعر

ای جماعت با خدا بیعت کنید *** با علی مرتضی بیعت کنید

بعد از او نور دو چشمان علی *** بعد از ایشان عهد با نسل ولی

می کند نابود، ایزد ظلم را *** رحمت آرد بر دل اهل وفا

هر که را عهد خداوندی شکست *** بر زیان خویش گویا عهد بست

هر که بر پیمان وفاداری کند *** ایزد او را صدچنان یاری کند

ای جماعت آنچه گفتم در کلام *** بر علی آرید اکنون با سلام

باز گوید ای خداوند کریم *** ما شنیدیم و تو را فرمان بریم

مغفرت را کن به جان ما عطا *** باز گردد جمله سویت ربنا

باز گویدش ستایش مردمان *** نیست جز او هادی ما در نهان

گر نیارد ایزد اسباب هدا *** هادیان ره کجا و ما کجا؟

ای جماعت هست اوصاف علی *** در میان آیه های حق جلی

بیش از این را نیست فرصت، انجمن *** تا که آرام آن همه در یک سخن

آنکه با علم از علی آرد خیر *** جمله تاییدش کنید با قلب و سر

گوش بر فرمان حق آنکه رسول *** پس ائمه ، می زند مهر قبول

هر که را سبقت در این فرمان گرفت *** مزدها از محضر جانان گرفت

پس بگوئید آنچه حق را راضی است *** اوز کفران و زیان مستغنی است

مفغرت کن ای خدا بر مومنان! *** خشم گیر ای رب به قوم کافران!

گفت پایان سخن بر مسلمین *** حمد بر پروردگار عالمین

الحمد لله الذي جعلنا من المتمسكين بولايه اميرالمومنين علي بن ابي طالب و الائمة عليهم السلام

بسمه تعالی

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

با اموال و جان های خود، در راه خدا جهاد نمایید، این برای شما بهتر است اگر بدانید.

(توبه : 41)

چند سالی است که مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه موفق به تولید نرم افزارهای تلفن همراه، کتاب خانه های دیجیتالی و عرضه آن به صورت رایگان شده است. این مرکز کاملاً مردمی بوده و با هدایا و نذورات و موقوفات و تخصیص سهم مبارک امام علیه السلام پشتیبانی می شود.

برای خدمت رسانی بیشتر شما هم می توانید در هر کجا که هستید به جمع افراد خیراندیش مرکز بپیوندید.

آیا می دانید هر پولی لایق خرج شدن در راه اهلبیت علیهم السلام نیست؟

و هر شخصی این توفیق را نخواهد داشت؟

به شما تبریک میگوئیم.

شماره کارت :

6104-3388-0008-7732

شماره حساب بانک ملت :

9586839652

شماره حساب شبا :

IR390120020000009586839652

به نام : (موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه)

مبالغ هدیه خود را واریز نمایید.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

